

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 3 stycznia 2025 r.

Poz. 50

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.120.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 30 grudnia 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 i 1572) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VII/59/2024 Rady Gminy Pawłowice z dnia 26 listopada 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części sołectwa Pawłowice w gminie Pawłowice, obejmującego fragment obszaru pomiędzy ul. Spacerową a ul. Wyzwolenia.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała rady gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 26 listopada 2024 r. Rada Gminy Pawłowice podjęła uchwałę Nr VII/59/2024 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części sołectwa Pawłowice w gminie Pawłowice, obejmującego fragment obszaru pomiędzy ul. Spacerową a ul. Wyzwolenia.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej: *upzp*) w dniu 29 listopada 2024 r. Rada Gminy Pawłowice przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 26 listopada 2024 Nr VII/59/2024, a w dniu 3 grudnia 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 19 grudnia 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad oraz trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

1. Stosownie do § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404) symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów, stosowane w projekcie planu miejscowego oraz standardy ich stosowania określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, który w pkt 2 stanowi: „klasę 12 N – teren niesklasyfikowany stosuje się **wyłącznie** w przypadku braku możliwości zastosowania jakiegokolwiek z poziomów klas od 1 do 11. Doprecyzowanie przeznaczenia następuje wyłącznie w części tekstowej projektu planu miejscowego.”. Po analizie tekstu i rysunku planu stwierdza się, że dla terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem RN-WS-N Rada Gminy,

nadużywając stosowanie klasy 12 N, ustaliła w § 9 przeznaczenie terenu – teren rolnictwa z zakazem zabudowy lub teren wód powierzchniowych śródlądowych lub niesklasyfikowany – sztucznych zbiorników wodnych.

Gmina wyjaśniła, że klasę 12.N – teren niesklasyfikowany ustalono, ponieważ w żadnej z dostępnych klas rozporządzenia z poziomu 1 do 11 nie ma jednoznacznie dostosowanego przeznaczenia dla lokalizacji obiektu budowlanego jakim jest zbiornik przeciwpowodziowy – retencyjny. Natomiast na terenie o symbolu WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych, zgodnie z prawem wodnym, możliwa jest lokalizacja zbiorników na ciekach naturalnych, które tu nie występują.

Wojewoda przyjął wyjaśnienia gminy lecz się z nimi nie zgadza. Zdaniem organu nadzoru nie było potrzeby stosowania klasy N, ponieważ jak zrobiła to gmina w § 9 ust. 2 uchwały, wystarczyło w zasadach zagospodarowania terenu dookreślić rodzaj obiektów budowlanych dopuszczalnych przy zastosowaniu klasy WS.

Wojewoda nie podziela również argumentacji, że zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U.2024 poz. 1087; dalej: *pw*) tylko na ciekach wodnych możliwa jest lokalizacja zbiorników. Zgodnie z art. 16 pkt 16 *pw*: przez grunty pokryte wodami rozumie się *grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących*. Natomiast art. 20 *pw* stanowi, że wodami powierzchniowymi są między innymi **śródlądowe wody powierzchniowe**. Są nimi wody śródlądowe w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych niezwiązanych bezpośrednio, w sposób naturalny, z powierzchniowymi śródlądowymi wodami płynącymi. *Przepisy o śródlądowych wodach stojących stosuje się odpowiednio do wód znajdujących się w zagłębieniach terenu powstałych w wyniku działalności człowieka, niebędących stawami.* (art. 23 *pw*). Z przepisów prawa wodnego nie wynika więc, że tylko na ciekach naturalnych możliwa jest realizacja zbiorników. Powoływany w wyjaśnieniach przez gminę przypadek lokalizacji zbiornika na wodach płynących jest jednym z rodzajów urządzeń wodnych wymienionych w art. 16 pkt 65 lit. b *pw*. Powyższe nie wyklucza możliwości realizacji sztucznych zbiorników na terenie WS przy zastosowaniu odpowiednich zapisów w zasadach zagospodarowania terenu.

Skoro więc istnieje możliwość sklasyfikowania przeznaczenia terenu przy zastosowaniu klas od 1 do 11, to niedopuszczalne jest stosowanie klasy 12 N. Zastosowanie w planie miejscowym symbolu RN-WS-N narusza § 9 ust. 1 cyt. rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

2. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82), gruntami rolnymi są grunty:

- 1) określone w ewidencji gruntów jako użytki rolne,
- 2) pod stawami rybnymi i innymi zbiornikami wodnymi, służącymi wyłącznie dla potrzeb rolnictwa,
- 3) pod wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych budynkami mieszkalnymi oraz innymi budynkami i urządzeniami służącymi wyłącznie produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno-spożywczemu,
- 4) pod budynkami i urządzeniami służącymi bezpośrednio do produkcji rolniczej uznanej za dział specjalny, stosownie do przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych i podatku dochodowym od osób prawnych,
- 5) parków wiejskich oraz pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi, w tym również pod pasami przeciwwietrznymi i urządzeniami przeciwerozyjnymi,
- 6) rodzinnych ogrodów działkowych i ogrodów botanicznych,
- 7) pod urządzeniami: melioracji wodnych, przeciwpowodziowych i przeciwpożarowych, zaopatrzenia rolnictwa w wodę, kanalizacji oraz utylizacji ścieków i odpadów dla potrzeb rolnictwa i mieszkańców wsi,
- 8) zrekultywowane dla potrzeb rolnictwa,
- 9) torfowisk i oczek wodnych, oraz
- 10) pod drogami dojazdowymi do gruntów rolnych.

Gmina, ustalając m. in. przeznaczenie WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych przewidziała przeznaczenie pod jakiegokolwiek zbiorniki wodne, w tym inne niż spełniające ww. definicję gruntów rolnych.

Powyższe oznacza, że w badanej uchwale przewidziane zostało przeznaczenie mające szerszy zakres niż to, które nie powoduje zmiany przeznaczenia gruntu rolnego na cele nierolnicze.

Gmina w złożonych wyjaśnieniach wyjaśnia, że jest gminą wiejską i planowany zbiornik będzie zbiornikiem przeciwpowodziowym i retencyjnym dla potrzeb rolnictwa w celu ochrony okolicznych terenów przed zalaniem.

Jednakże, wprowadzenie przeznaczenia: *teren wód powierzchniowych śródlądowych*, bez ograniczającego doprecyzowania tego przeznaczenia, na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klasy III, spowodowało naruszenie trybu określonego w art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*, w związku z art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*, wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego występuje o zgodę na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. Takim przepisem odrębnym jest wskazany wyżej art. 7 ust. 2 cyt. ustawy o ochronie gruntów, obligujący do uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego na cele nierolnicze. Zgoda wydana na podstawie tego przepisu rozstrzyga zagadnienie dopuszczalności przeznaczenia w planie miejscowym gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Brak uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych klasy III na cele nierolnicze na etapie opracowywania projektu planu jest istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego poprzez pominięcie czynności wynikających z art. 17 pkt 6 lit. c *upzp*.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że uchwała Rady Gminy Pawłowice Nr VII/59/2024 z dnia 26 listopada 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu części sołectwa Pawłowice w gminie Pawłowice, obejmującego fragment obszaru pomiędzy ul. Spacerową a ul. Wyzwolenia, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczy przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Gminy Pawłowice rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Gminy Pawłowice.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa.